Surno-kirsto prao läbbi
Patstab Jngli seltsis ta.

Jnnimesséd! kann-natage
Teise ello pärrast teál,
Ülle taewa telgi seál
Tassub üks suur Jummal kätte.

6.

Rôôm keeb pulma laua kausist —
Wilja-iwwa rammo seest
Rüpab tigge kann-natamist,
Saab arg süddant hirmo eest.
Wennad! touske, touske seisma
Kui täis peker ringis käib,
Et ta wahto aiaks taewa
Selle au-ukt, kes keik täib.

Kedda täht'de weerleminne,
Kedda Seraw kummardab,
Sedda waimo terretab
Meie waimo palluminne.

7.

Mis woib Lojal' wasto anda?
Onnis on Ta sarnane!
Kurwastus ja waesus tulgo
Rôômsattega römule!
Jgga wihha melest mingo,
Sago sôbraks, waenlane!
Kui ta seädnudki meil lingo,
Ei se puutko temmase!

Meie wôlla-ramat lôpko!
Lôpko wihha ilma pealt!
Wennad! kôrgelt üllewelt
Moistab Jummal jälle armo.

8.

Raskes waewas kindlat süddant!
Abbi wagga nutjattel'!
Tôeks sago, mis su lubband!
Oigust sôbral', waenlassel'!
Keisrit sates, mehhe julgust,
Kui ka katsuks ello peál'!

Eesti-Ma Rahwa Kalender 1869. lk 24